

අභිනාඛු ජාතකය

තවද සද්ධර්ම මහාගංඟාවූ සර්වඥයන් වහන්සේ ජේතවනාරාමයෙහි වැඩ වසන සමයෙහි එක් කුල ස්ත්‍රීයක් අරභයා මේ ජාතකය දක්වන ලද.

ඒ කෙසේද යත්.

එක්තරා කුලස්ත්‍රීයක් ඔබ්බේකට පාවාදුන්නාහ. පාවාගත්තාවූ කෙළෙඹි පුත්‍ර එකියන කුමාරිකාව කෙරේ ආදරනැතිව ඉච්ඡාපරව ඇවිදිනේය. එ ස්ත්‍රීත් දහස්ගව්වන් වහන්සේගේ උපාසිකා කුලයෙහි උපන්නේයින් ඊට නමුත් අපේක්ෂාව තමාදන්නාවූ දන් ආදිය දිදි දවසරිති. ඔයින් දෙදෙනා වහන්සේගේ අවවාදයෙන් සෝවාන් පෙලෙහි පිහිටා මහණවන්ට අභිප්‍රාය ඇතිව දෙමව්පියන්ගෙන් අවකාශ ඉල්වාගෙන ගොසින් මෙහෙතිසස්නෙහි මහණව විදර්ශනා වඩා රහත්වූසේක. මේ කථාව ධම්මසභා මණ්ඩපයෙහි රැස්වූ මාළුවරුන් වහන්සේ අසවල් කුලස්ත්‍රීය තමා ගලවාගෙන නිවන් දක්වාපුටාදැයි යන මේ කථාව කිය කියා උන්සේක. සර්වඥයන් වහන්සේත් එතනට වැඩවදාරා මහණෙනි මා එන්නට පූර්වභාගයෙහි කිනම් කථාවකින් යුක්තව උනුදැයි විචාරා වදාරා එපවත් අසා මහණෙනි පෙරත් මූ තමන් ගලවාගෙන ගියෝ වේදැයි වදාරා ඒ කෙසේදැයි ආරාධිත වූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළ සේක.

ඒ කෙසේද යත්

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බ්‍රහ්මදත්ත නම් රජ්ජුරුකෙණෙකුන් රාජ්ජය කරණ සමයෙහි බෝධිසත්වයන් වහන්සේ බ්‍රාහ්මණ කුලයට ඉපිද හිමාලය වනයට ගොස් ඍෂිප්‍රව්‍රජ්‍යාවෙන් පැවිදිව ධ්‍යානලාභිව වාසයකරණසේක. එ සමයෙහි බරණැස් රජ්ජුරුවන්ගේ වැඩිවියට පැමිණියා වූ රාජ කුමාර කෙණක් ඇත්තාහ. ඒ රාජ කුමාරයාත් තමන්ගේ අභිතපානම බිසවුන් ඇරගෙන හිමාලය වනයට ගොස් බෝධිසත්වයන් වසන්නාවූ පන්සල සමීපයෙහි ගොස් ඉන්නාහ. එසමයෙහි එක්තරා ලියකින්නරාවක් රජ්ජුරුවන් ඉදිරියෙහි නික්මෙන්ටවන. රජ්ජුරුවන් ඇකෙරේ පිළිබඳ සිත් ඇති බිසවුන් කෙරේ අපේක්ෂාව ලියකින්නරාව අල්වමි සිතා පසුපස්සේ නික්මුනාහ. එවිට බිසව් සිතන්නාහූ මේ රජ්ජුරුවන් කැටිව එක්ව දුක්ගෙන ඇ මා කෙරේ අපේක්ෂාව මේ පක්ෂියක පස්සේ නික්මුනාහ. රජ්ජුරුවන් මට කාරණා කින්දැයි තාපසයන් කරා ගොස් ස්වාමිනි මා තාපසකරන්නේ යහපතැයි කීහ. යහපතැයි කියා තාපස කළාහ. ඒ කියන බිසවුන් වහන්සේ කිසුනුපිරියම් භාවනා කොට පංච ඉර්ධි අෂ්ට සමාපත්ති උපදවාගෙන තාපසයන් ලඟ සිටියහ. ඒ වෙලාවට ඒ බාරණාසි කුමාරයෝත් කිඳුරු පක්ෂියා සොයාගොස් නොදක තාපසයන් උන්තෙතට අවුත් සිටියාහ. එවිට බිසව් කියන්නාහූ රජ්ජුරුවෙහි තොප මා ඇර පක්ෂි ධේනුව බලාගිය විසින් මම්ම ධ්‍යානලාභිව ගියෙමි. එසේ හෙයින් නුඹ වහන්සේ නිසා මට බොහෝ ලාභ වූයේය. ඉතිබ්බේ මේ ජාතියේ නුඹ වහන්සේ හා මා හා සංවාසයෙක් නැතැයි කියා ආකාශයට නැගී ඉර්ධියෙන් ඔබ්බට ගියහයි, රජ්ජුරුවෝත් බොහෝ විකේෂ්පයට පැමිණ කියන්නාහූ යම් පුරුෂකෙණෙක් බොහෝ තෘෂ්ණාවට පැමිණ බොහෝ දුකට පැමිණෙද්ද ඒ කාරණය මාගෙන්ම දිටිමි යමිසේ මම අභිතපනම් බිසවුන්ගේ විශෝවූ මා වැන්නැයි කීහ. එකියා ඒ රාජකුමාරයෝ තමන්ගේ පියානන් මලපවත් අසා බරණැස් නුවරට ගොස් රාජ්ජය කළහයි වදාරා අභිනාඛු ජාතකය නිමවා වදාළ සේක. එසමයෙහි බිසවු නම් මෙසමයෙහි මේ හික්ෂුණිහූය. එසමයෙහි රාජකුමාරයෝ නම් මෙසමයෙහි කෙළෙඹි පුත්‍රායය තාපසව උපන්නෙමි බුදුවූ මම්මයයි වදාළ සේක.